

Jeg ønsker ikke at gaae imod den Udtalelse, som den høitæredede Minister idag er fremkommen med, nemlig at man skal være saa varsom som mulig med at begynde at gjøre Uendringer i vigtige Love, som kun have havt saa kort Tid til at staae deres Prøve; men det forekommer mig at være paa rette Sted, at vi her i Salen, bringe denne Sag under Forhandling paa Grund af de store og vigtige Interesser, som det er Repræsentationens Pligt at værne om, og som virkelig synes at være noget truende ved en efter min og vistnok Fleres Mening noget eensidig Opfattelse hos den enkelte Mand, som her har den sidste Afgjørelse i sin Haand. Nu maae De, mine Herrer! tillade mig en kort Henvisning til Noget, der foresaldt igaar, og som der ogsaa er hentydet til af en æret Taler idag. Man talte igaar om, hvor ydmygende og trykkende Ombedsmændenes Stilling var, naar Afgjørelsen af visse Spørgsmaal i Tvivlsstilfælde skulde være lagt aldeles i en enkelt eller i to Ministers Hænder. Naar nu den saameget eftertragtede Selvfærdighed virkelig skal, i et vigtigt Spørgsmaal, være underkastet en saa stor Afhængighed af en enkelt Ministers Fortolkning, som Tilfældet er, naar i 21 af 25 Tilfælde Ministerens individuelle Mening har været tilstrækkelig til aldeles at ignorere den Anstuelse, som har fundet sit fulde Udtryk gennem baade Communens og Amtsraadets Indstilling, saa troer jeg, at man vil sige, at den communale Selvfærdighed idetmindste i dette Punkt har en saare ringe Betydning. Forjaaviddt nu den høitæredede Minister har fremhævet, at naar et Sogn fremkommer med Begjæring om at blive adskilt, saa var der i Almindelighed et andet Sogn, som stærkt modsatte sig dette, og har udtalt, at dette kunde være en stærk Grund for Ministeren til at nægte sit Samtykke, skjøndt Andragendet var understøttet af Amtsraadet, saa tillader jeg mig at troe, at denne Opfattelse af den høitæredede Minister ikke er saa ganske correct. Den Prøvelse, som Sagen maa undergaae, førend den kommer til Indenrigsministeren, nemlig først i vedkommende communale Bestyrelse, dernæst i vedkommende Sogn, og dernæst i Amtsraadet, troer jeg virkelig nogen-

lunde udtømme de Hensyn, der kunne være at tage ligeoverfor det ene og det andet af de to Sogne, som berøres af Andragendet. Naar en saadan Prøvelse har fundet Sted, og Amtsraadet har kunnet give sit fulde Samtykke til Adskillelsen, saa maa man vistnok indrømme den communale Selvfærdighed, at kun saadanne særlige Omstændigheder, som have ligget udenfor Amtsraadets Kundskab og have en betydelig Vægt, bør kunne foranledige Indenrigsministeren til at nægte sit Samtykke.

Indenrigsministeren: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til ganske saa Bemærkninger. Naar den ærede sidste Taler anstillede en Sammenligning imellem de Bestemmelser i Landcommunalloven, hvori der er Spørgsmaal om Adskillelse af et Landdistrict fra det Kjøbstaddistrict, hvorunder det hører, og de Bestemmelser, hvori der er Spørgsmaal om Adskillelse imellem 2 Sogne hørende under en sælleds Landcommune, har han ikke havt Ret til deraf at drage den Slutning, hvor til han kom. De Bestemmelser, som ere fastslaaede i Landcommunalloven, hvor der er Spørgsmaal om Adskillelse af et Landdistrict fra et Kjøbstaddistrict, ere overeensstemmende med de Forrifter, som ere givne i alle lignende Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Kjøbstad og Land; de communale Autoriteter i Kjøbstaden og paa Landet blive da hørte, og den endelige Afgjørelse er derefter forbeholdt Indenrigsministeren. Ganske anderledes er Forholdet, hvor der i det her omhandlede Forhold er Tale om Landdistricter; da skal først Fleertallet af Bøelgerne have udtalt sig for Adskillelsen og dernæst skal Amtsraadet have billiget Adskillelsen, for at Ministeren skal kunne give sit Samtykke. Jeg maa iøvrigt henholde mig til, hvad der er udtalt af flere ærede Talere og navnlig af det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall), at man har villet gjøre Adskillelsen vanskelig, og at man har lagt en vis Betydning i Ministerens Samtykke. Jeg maa fastholde, at dette Samtykke bør og skal have en Betydning, og at man ikke bør søge at komme bort derfra. Man kan ikke sige, at der ved Indenrigs-